

forslaget er vedtaget, faar man overhovedet ikke Svar, og saa vil man til Dagenes Ende kunne strides om, hvad Betydning det vilde have haft, hvis man havde haft det Svar fra Statskonsulent Sørensen. Ministeriet har her bragt sig i en Situation, der ikke forekommer mig særlig heldig, og som det kunde komme ud af igen, da der endnu er Tid til at ordne dette Forhold. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister at give en Respit paa 14 Dage for at skaffe disse Oplysninger til Veje, og jeg vil i saa Fald ved Forhandlingens Slutning stille Forslag om, at der bliver nedsat et Udvalg, som den højtærede Landbrugsminister kunde forelægge Statskonsulentens Svar. Men dersom den højtærede Minister maatte nære den Opfattelse, at det ikke har nogen Interesse at faa dette Svar — en saadan Opfattelse kan jeg, som sagt, ikke dele, det har den Interesse, som jeg har paaapeget —, saa er der for mit Vedkommende ingen Grund til at foreslaa Nedsættelse af et Udvalg. Dersom vi ikke kan faa at vide, hvad der ligger til Grund for det Svar, som Hr. Statskonsulent Sørensen har sendt paa Ministeriets Forespørgsel, finder jeg ingen Anledning til, at Lovforslaget sendes i Udvalg.

Jeg vil for øvrigt sige, at mine Bemærkninger i ingen Henseende har haft til Hensigt at forhindre denne Sags Gennemførelse i denne Rigsdagssamling. Det udtrykte jeg første Gang, jeg havde Ordet, og skal gerne gentage det, og jeg vil navnlig bede det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) bemærke dette, thi det ærede Medlem sagde, at hun fandt ingen Anledning til ved at forlange yderligere Oplysninger at forhale Sagen. Det er ikke min Hensigt; min Hensigt er at faa Klarhed over hele Spørgsmaalet paa et Tidspunkt, da der endnu er Tid dertil. Dersom vi gennemfører Lovforslaget i denne Uge, faar vi aldrig det ønskede Svar, og man kan da blive ved at agitere saaledes: havde vi haft det Svar, vilde det hele være kommet til at se anderledes ud. En saadan Situation synes jeg ikke, den højtærede Landbrugsminister skulde bringe sig selv i, og jeg forstaar ikke, hvilken Interesse Ministeren har i at gøre det.

Henriette Crone: Det glæder mig naturligvis, at det ikke er det ærede Medlems

Hensigt at forhale denne Sag, men vi kan dog ikke komme udenom, at Resultatet af at følge det ærede Medlems Henstilling vilde blive en Forhaling. Jeg har kun villet sige dette for at vise, at jeg ikke havde Uret i min første Bemærkning.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds sagde, at han bedre vilde kunne forstaa, om Regeringen ikke havde rettet dette Spørgsmaal til Statskonsulent Sørensen. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan fremsætte en saadan Udtalelse, thi jeg finder, at naar der af et Udvalg bliver rettet et Spørgsmaal til Regeringen, saa er det enhver Regerings Pligt, hvis det da er muligt, at skaffe et Svar, selv om Regeringen, Ministeriet, ikke har nogen Tro til, at det Svar, man faar, faar nogen Betydning for Sagens Behandling; det er almindelig Høflighed overfor Udvalget. Men en anden Ting er det naturligvis, naar man bliver ved at spørge, efter at der en Gang er stillet et saadant Spørgsmaal og der er kommet Svar fra vedkommende, idet man siger: Nej, det Svar er ikke tilfredsstillende, vi maa have et yderligere Svar. Det er indlysende, at paa den Maade kan man blive ved i det uendelige; saa faar man aldrig Sagen gennemført, og da det er min Opfattelse, at det er absolut umuligt at faa noget som helst nyt i det Svar, der kan faas paa et yderligere Spørgsmaal til Statskonsulent Sørensen, mener jeg ikke, der er nogen Grund til at rette et saadant Spørgsmaal til ham.

Hauch: Jeg har selvfølgelig aldrig tænkt mig, at Ministeriet skulde indføre den Praksis, at man ikke spurgte, naar et Rigsdagsudvalg ønskede Oplysning. Jeg finder det fuldkommen rigtigt, at man har spurgt. Men naar man ikke vil afvente Svaret, som der er Tid til at faa, ogsaa i det foreliggende Tilfælde, og naar det Svar, man har faaet, i Virkeligheden har skabt mere Uklarhed over Spørgsmaalet, end der var, før man spurgte, vilde jeg have foretrukket, at Ministeriet havde afvist at stille Spørgsmaalet. Det havde været klarere og rimeligere. Den højtærede Landbrugsminister kan dog ikke være i Tvivl om, at i det Øjeblik man har stillet et saadant Spørgsmaal og faaet et Svar af den